

[Fiskeriministerens.]

Hr. Lowzow fremsatte endvidere ønske om et udvalg til rådgivning om kvoterings-administrationen. Jeg vil gerne advare imod at nedsætte flere udvalg end højst nødvendigt. Det, hr. Lowzow efterlyser, foregår allerede i den nuværende situation, hvor fiskeriets organisationer i alle forhold, og det gælder også lønmodtagerne, som i stærkere og stærkere grad interesserer sig for disse problemer, bliver draget med ind i de beslutninger, der træffes i fiskeriministeriet.

Hr. Erlendsson bebrejdede mig, at jeg ikke var til stede i London. Der er her fra en af de øvrige talere redegjort for, hvorfor jeg ikke var til stede i London. I øvrigt må jeg sige, at det jo er op til den til enhver tid værende minister, som har flere forskellige opgaver at varetage, selv at beslutte, eventuelt i samarbejde med sin regering, om, hvor det er, han skal være til stede.

Hr. Erlendsson gav nærmest udtryk for, at det dér FAO, det var vist ikke noget, der interesserede Danmark særlig meget. Dér vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at netop FAO er et af de områder, hvor Danmark gør sig allerstærkest gældende i det internationale samarbejde. Det møde, jeg deltog i, var naturligvis et møde, som jeg fandt var vigtigt, hvorimod mødet i London ikke er et møde, hvor ministre deltog.

Hr. Erlendssons kritiske bemærkninger om forhandlingsdelegationen i London må jeg tilbagevise som en uartighed imod de embedsmænd, som ikke har mulighed for at forsvare sig, og imod de 4-6 repræsentanter for fiskerierhvervet, som var deltagere i den danske delegation.

Hr. Erlendsson kunne vistnok have haft brug for at tænke sig lidt mere om og spørge sig lidt mere for, inden han udslynger den slags påstande, som han gjorde her i dag.

Hr. Erlendsson var inde på spørgsmålet om lånegarantierne fra staten og sagde, at de ville blive meget lidt brugt. Jeg kan sige, når det drejer sig om låneordningerne, at der er allerede 41 ansøgninger, endda før bankerne og sparekasserne har erklæret sig villige til at administrere lånene. Efter at vi har haft nogle forhandlinger, ligger der altså 41 ansøgninger fra fiskere over hele landet, som ønsker at få lån efter denne ordning.

Hr. Erlendsson påstod endvidere, at der ikke fra fiskeriministeriets side var advaret

mod investeringer i flåden før krisen. Det er også ukorrekt. Der er ikke alene advaret af mig, der er advaret af tidligere ministre, ikke alene den forrige, men også den forrige igen har advaret. Fiskeribanken har afslået at sætte lån i en lang række af disse skibe. Ikke desto mindre har fiskerne altså været så optimiske, at de har ladet skibene finansiere på anden måde og altså på trods af de advarsler, som Fiskeribanken i kraft af, at den nægtede at finansiere skibene, gav udtryk for.

Hr. Erlendsson har ret i, at det var nationale restriktioner, som førte til sildestoppet. Jeg har redegjort for hele sildesituationen, og man kan selvfølgelig kalde det restriktioner. På den anden side må man vel nok også sige, at efter de forhandlinger, som har været ført, og med det resultat, vi har fået for silden i forhold til det, der var tiltænkt Danmark, så er det altså ikke en restriktion, men det har været en udvidelse af danske fiskeres mulighed, jeg har haft ansvaret for, når det drejede sig om sild.

Det er også ukorrekt, når hr. Erlendsson påstår, at jeg uden protest har ladet Kommissionen forlænge oliestøtteordningen. Det kan hr. Erlendsson naturligvis ikke vide, men det er Kommissionens afgørelse, om man kan forlænge en sådan ordning. Den kan tages op i Ministerrådet og kan forkastes af Ministerrådet, såfremt man opnår tilstrækkelig majoritet for en sådan forkastelse. Forslaget har været bragt frem i Ministerrådet af den danske minister, har været til afstemning, men den danske minister fik desværre ikke ret i sin påstand om, at denne forlængelse af ordningen var i strid med traktater. Altså der har været protesteret, og det kunne hr. Erlendsson også have fået oplyst, hvis han havde spurgt sig for.

Hr. Erlendsson havde nogle harcelerende bemærkninger om, hvad hr. Søren B. Jørgensen havde sagt i Radiotinget. Nu har jeg ikke haft lejlighed til at høre Radiotinget, men jeg har hørt et referat af, hvad hr. Erlendsson har sagt, og det var i hvert fald ikke sådan ubetinget rosende ord.

Jeg ved såmænd ikke, om fiskerne har den minister, de fortjener. Det skal fremskridtspartiet jo i hvert fald ikke afgøre. Der er et gammelt ord, der siger, at folket har de politikere, de fortjener. Jeg mener nu egentlig, at fiskerne havde fortjent en bedre